

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatelů: **a) nezl. D. S., b) L. S.**, oba zast. Mgr. Ludvíkem Novotným, advokátem se sídlem Václavské náměstí 76, Letohrad, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, **za účasti:** nezl. J. H., zast. JUDr. Tomášem Nielsenem, advokátem se sídlem Kozí 916/5, Praha, o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-3/MIN/KAN, ve znění mimořádného opatření ze dne 12. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-4/MIN/KAN, a mimořádného opatření ze dne 19. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-5/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Řízení o návrhu **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovatelům **se v r a c í** soudní poplatky za návrh na zrušení opatření obecné povahy ve výši **10 000 Kč**. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Ludvíka Novotného, advokáta se sídlem Václavské náměstí 76, Letohrad.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 27. 4. 2021 návrh na zrušení shora označeného opatření obecné povahy.

[2] S podáním návrhu na zrušení opatření obecné povahy je v souladu s § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky č. 18 (podpoložka 2. b) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je návrh na zrušení opatření obecné povahy zpoplatněn částkou 5000 Kč.

[3] Ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal návrh, kterým se zahajuje řízení [§ 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Účastníci řízení, kteří učinili společný návrh, netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků ve smyslu § 91 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), neboť tento institut v soudním řízení správním nelze aplikovat. Každý z nich vystupuje v řízení jako samostatný účastník [§ 33 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], proto každý z nich zvláště je povinen zaplatit soudní poplatek (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2011, č. j. 1 As 74/2011 - 251, č. 2410/2011 Sb. NSS).

[4] Navrhovatelé poplatky, které jsou splatné s podáním tohoto návrhu, nezaplatili. Nejvyšší správní soud je proto usnesením ze dne 30. 4. 2021, č. j. 5 Ao 9/2021 - 22, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. Výjimečně stanovil k zaplacení soudních poplatků lhůtu pouze pětidenní, a to s ohledem na požadavek zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), aby o návrzích na zrušení opatření obecné povahy ve stavu pandemické pohotovosti rozhodl soud přednostně (§ 13 odst. 3 pandemického zákona).

[5] Ke zkrácení zákonné lhůty pro zaplacení soudních poplatků přitom přistoupil nikoli jako k pravidlu (ostatně takto k možnosti určení kratší lhůty přistupovat nelze, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS), nýbrž jako k aplikaci zákonem stanovené výjimky, která je v této věci opodstatněná. Sám zákonodárce vyjádřil v § 13 odst. 3 pandemického zákona požadavek na rychlé vyřízení věci (viz výše). Povaha napadeného mimořádného opatření (které se týká povinnosti dětí, žáků a studentů podstupovat preventivní antigenní testování) s ohledem na okolnosti případu podle názoru Nejvyššího správního soudu využití této výjimky umožňovala a soud důvody pro její zkrácení vyložil již v samotném usnesení, kterým navrhovatele k zaplacení soudních poplatků vyzval. Nejednalo se přitom o natolik krátkou lhůtu, že by sama o sobě znemožňovala zaplacení soudních poplatků (k tomu srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. III. ÚS 3165/19). Nelze proto říci, že by navrhovatelé byli zbaveni možnosti domáhat se ochrany svých veřejných subjektivních práv u nestranného soudu v důsledku stanovení kratší lhůty k zaplacení soudních poplatků.

[6] Dlužno také připomenout, že lhůta stanovená v usnesení č. j. 5 Ao 9/2021 - 22 je lhůtou dodatečnou – náhradní, neboť poplatky za podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy jsou splatné již dnem jeho podání, viz § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích, srov. také rozsudek zdejšího soudu ze dne 13. 3. 2014, č. j. 4 As 13/2014 - 15. Je přitom vlastní odpovědností každého poplatníka, že se soudní poplatek dostane do dispozice soudu řádně a včas, jak uvedl Ústavní soud v nálezu ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, č. 193/2021 Sb., kterým zamítl návrh na zrušení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, a to právě ve slovech „*k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*“, viz bod 43 citovaného nálezu.

[7] Navrhovatelé byli v usnesení č. j. 5 Ao 9/2021 - 22 řádně poučeni o tom, že k zaplacení poplatků po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Toto usnesení bylo zástupci navrhovatelů doručeno do datové

pokračování

schránky dne 3. 5. 2021. Lhůta pro zaplacení soudních poplatků tak uplynula v pondělí dne 10. 5. 2021 (8. 5. 2021 byla sobota a současně státní svátek – Den vítězství).

[8] Dne 12. 5. 2021 byly na účet Nejvyššího správního soudu pod variabilním symbolem 1052600921 připsány dvě platby v celkové výši 10 000 Kč (viz záznamy o složení založené na č. l. 42 a 43 spisu Nejvyššího správního soudu).

[9] Jak již bylo uvedeno výše, zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 1 stanoví, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Lhůta pro jeho zaplacení je tedy podle aktuální právní úpravy propadná. Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou; viz rozsudek ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS. Výjimku představuje placení soudního poplatku v kolkových známkách; v těchto případech Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, dovodil, že „*pro zachování lhůty (k zaplacení soudního poplatku, pozn. Nejvyššího správního soudu) postačí předat kolkové známky k poštovní přepravě.*“

[10] V nyní posuzované věci tedy bylo nezbytné, aby (i) byly soudní poplatky, k jejichž zaplacení byli navrhovatelé vyzváni, připsány na účet Nejvyššího správního soudu nejpozději dne 10. 5. 2021, příp. aby (ii) nejpozději dne 10. 5. 2021 předali navrhovatelé kolkové známky k poštovní přepravě.

[11] Vzhledem k tomu, že navrhovatelé zaplatili soudní poplatky až dne 12. 5. 2021 (tento den byly částky odpovídající soudním poplatkům připsány na účet soudu), tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byli k jejich zaplacení vyzváni, nebylo možné k zaplacení soudních poplatků přihlédnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[12] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[13] Výrok o nákladech řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení (která v souladu s výzvou předsedy senátu vyvěšenou na úřední desce zdejšího soudu podle § 34 odst. 2 s. ř. s. včas oznámila, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení) vychází z § 60 odst. 5 s. ř. s.

[14] Skutečnost, že k zaplacení soudních poplatků po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, nejsou-li již navrhovatelé oprávněni zaplatit soudní poplatky po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měli být stále povinni. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že navrhovatelé dne 10. 5. 2021 splnili již neexistující poplatkovou povinnost; tudíž nebylo možné uvažovat o vrácení soudních poplatků snížených podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacené soudní poplatky podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16; či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. května 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu